

tionsanlæg, transformestationer, omformerstationer, lagerpladser, affaldspladser samt over- og underjordiske ledningsanlæg med tilhørende master og andet tilbehør.

Det forudsættes, at Elektricetsrådet forestår sagsbehandlingen af ekspropriationsansøgninger fra elselskaberne, hvorefter der afgives en indstilling til ministeren. Indstillingen skal omfatte en vurdering af såvel anlæggets teknisk-sikkerhedsmæssige forhold som forholdet til almenvellet. Ministeren på sin side foretager den endelige bedømmelse i forhold til almenvellet, inden den fremsendes til kommissarius.

Produktionsanlæg over 25 MV og transmissionsanlæg over 100 kV godkendes efter elforsyningsloven af Energistyrelsen, hvorfor spørgsmål om pågældende anlægs almen nytte som udgangspunkt må siges at være afklaret ved behandlingen efter denne lov. Ved ekspropriation til det konkrete anlæg skal Elektricetsrådet og boligministeren derfor i almindelighed alene tage stilling til konkret valg af areal, d.v.s. hvilke ejendomme respektive linjeføring og fremføringsmåde, der - inden for rammerne af den fysiske planlægning - skal foretrækkes til placering af anlægget, men ikke til om anlægget skal etableres.

Selve ekspropriationsforretningerne foreslås udført efter reglerne i lov om ekspropriation vedrørende fast ejendom, uanset hvilken spænding anlægget er bestemt for.

Til § 19

Bestemmelserne om aftale mellem en rettighedshaver og en elforsyningsvirksomhed om afståelse af rettigheder i forbindelse med etablering af elanlæg svarer til bestemmelserne i den gældende lov. Bestemmelserne er dog forenklet, idet der efter forslaget gælder samme procedure, uanset hvilken spænding anlægget er bestemt for.

Efter den gældende lov skal en efterfølgende tvist om erstatningens størrelse fastsættes ved voldgift. Dette foreslås opretholdt.

Med hensyn til beskikkelse af opmænd synes der ikke at være grund til at lade ministeren beholde denne beføjelse, som i praksis er en ren formalitet. Opmændene har i en lang årrække været landsdommere.

Til § 20

Bestemmelserne svarer i hovedsagen til § 9 i den gældende lov med ændringer af redaktionel art.

Da der er store samfundsmæssige interesser i anlæg, drift og vedligeholdelse af veje og jernbaner og tilsvarende store interesser i forbindelse med elanlæg, især behovene i forbindelse med ledninger til

eltransmission og -forsyning over, under eller langs med veje og jernbaner, og da denne del af elområdet er overført fra trafik- til boligministeren, anses det dog for målstatstjenligt at eventuelle uoverensstemmelser mellem en vej- eller jernbanemyndighed henholdsvis bestyrelse og et elselskab finder sin løsning efter trafikministerens bestemmelse på samme måde som uoverensstemmelser mellem forskellige vejmyndigheder/bestyrelser. Det foreslås derfor i stk. 1, sidste punktum, at reglerne i lov om offentlige veje følges; især §§ 5, 101 og 106. Det forudsættes dog, at trafikministerens afgørelse sker efter samråd med boligministeren.

Til § 21

Der åbnes i stk. 1 mulighed for delegation af opgaver, der varetages af boligministeren. Det påtænkes i vid grad at delegerer opgaver til Elektricetsrådet. Det forudsættes, at den daglige administration af loven varetages af Elektricetsrådet med bistand fra dets tekniske og administrative sekretariat (jf. bemærkningerne til § 3).

Bestemmelsen i stk. 2 tager bl.a. sigte på tilsyn og kontrol med elinstallationer og andre stærkstrømsanlæg (jf. bemærkningerne til § 11). Bestemmelsen tager desuden sigte på kontrol med elmateriel i det omfang, kontrollen udføres af private foretagender (jf. iøvrigt de økonomisk, administrative bemærkninger og bemærkningerne til § 12).

Efter stk. 3 kan boligministeren delegere sin kompetence til at nedlægge forbud eller udstede påbud efter reglerne i kapitel 4 til de organer (offentlige eller private), der bemyndiges til at føre tilsyn og kontrol efter stk. 2. Påbud eller forbud udstedes efter reglerne i kapitel 4, når elmateriel eller stærkstrømsanlæg er til fare og derfor kræver umiddelbar afhjælpning, eller når det i øvrigt strider mod bestemmelser i loven eller stærkstrømsbekendtgørelsen.

Til § 22

Bestemmelsen i stk. 1 tager især sigte på forretningshæmmeligheder og andre oplysninger af konkurrencemæssig betydning. Tavshedspligten foreslås reguleret efter reglerne i straffeloven, §§ 152 - 152f.

Bestemmelserne i stk. 2 tager sigte på at sikre anonymitet ved indberetning af mulige ulovlige forhold.

Til § 23

Bestemmelserne følger af udviklingen i såvel Danmark som Europa, hvor der i stadigt større omfang stilles krav om akkreditering således, at der opnås fælles kvalitetskrav til udøverne af inspektion, prøv-